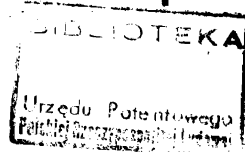

Warszawa, 23 lutego 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

A 01 n 17/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20940.

Kl. 45-1, 3/03.

45 l 17/02

Zygmunt Atanazy Mokrzecki
(Warszawa, Polska).

Sposób tępienia szkodników zapomocą chloropikryny.

Zgłoszono 25 listopada 1933 r.

Udzielono 11 stycznia 1935 r.

Celem niniejszego wynalazku jest tępienie szkodników, zwłaszcza szkodników surowca tytoniowego w składach, bez żadnej ujemy dla własności tytoniu, czego dotychczas nie udawało się skutecznie.

Do tępienia szkodników stosowano już chloropikrynę, jednakże przy użyciu jej, zwłaszcza do niszczenia szkodników tytoniu, występowały duże niedogodności. Niedogodności te wynikały z małej stosunkowo prężności pary chloropikryny, co utrudnia jej odparowanie i równomierne rozprzestrzenienie w całej przestrzeni, podlegającej dezynfekcji, jakoteż przeszkadza wnikięciu jej par w głąb odkażanego materiału.

Ponadto trudno jest szybko zagazować

zapomocą chloropikryny całą przestrzeń odkażaną, co ze względu na jej własności łązwiące jest też dużą niedogodnością.

Wszystkie te niedogodności, występujące przy stosowaniu chloropikryny, usuwa niniejszy wynalazek.

Okazało się mianowicie, że można szybkość parowania i rozprzestrzeniania się chloropikryny, jako też wnikiwość jej w zbite masy w temperaturze pokojowej bardzo znacznie powiększyć, jeśli stosować ją nie w stanie czystym, ale w postaci roztworów w pewnych łatwo rozpuszczalnikach. Najodpowiedniejszymi rozpuszczalnikami okazały się: czterochlorek węgla, chlorek etylenu oraz trójchloroetylen.

Rozpuszczalniki te wrą, jak wiadomo, o

30° ÷ 35°C niżej, niż chloropikryna (temp. wrzenia 112°C), i wykazują w temperaturze pokojowej prężności par 3 ÷ 5 razy większe od prężności pary chloropikryny.

Poza tem okazało się, że roztwory chloropikryny w wymienionych rozpuszczalnikach działają skuteczniej na szkodniki, niż te same ilości chloropikryny i rozpuszczalnika, użyte oddzielnie.

Zachodzi tu zatem znany z chemji przypadek, że mieszanina posiada pewną własność w wyższym stopniu, niżby wynikało z sumowania własności obu składników.

Aby osiągnąć wymagane zwiększenie lotności, roztwory chloropikryny w rozpuszczalnikach winny zawierać nie mniej niż 50% rozpuszczalników.

Szczególnie aktywnym środkiem owadobójczym okazał się roztwór chloropikryny o następującym składzie:

chloropikryna (CCl_3NO_2)	50%
czterochlorek węgla (CCl_4)	30%
trójchloroetylen (C_2HCl_3)	
lub chlorek etylenu (CH_2Cl-CH_2Cl)	20%

Środek ten stosuje się w ilości 20 g na 1 m³.

Bele z prasowanemi liśćmi tytoniu, któ-

re stanowią odporną zbitą masę, zostają w kilka godzin przesiąknięte owym środkiem i szkodniki giną w 100% we wszystkich stadiach rozwojowych.

Podobny rezultat osiąga się też w przypadku oczyszczania ziarna lub innych produktów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób tępienia szkodników zapomocą chloropikryny, znamienny tem, że odparowuje się względnie rozpyła roztwór chloropikryny w rozpuszczalniku łatwiej od niej lotnym lub w mieszaninie takich rozpuszczalników.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że stosuje się roztwór, zawierający nie więcej niż 50% chloropikryny.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że stosuje się roztwór, zawierający 50% chloropikryny, 30% czterochloru węgla oraz 20% trójchloroetylenu lub chloru etylenu.

Zygmunt Atanazy Mokrzecki.

Zastępca: Inż. W. Tymowski,
rzecznik patentowy.